

Dumnezeule Cel veșnic și Făcătorule al tuturor lucrurilor, Care în neajunsa Ta bunătate m-ai chemat la viața aceasta, Care mi-ai dăruit harul Botezului și pecetea Sfântului Duh, Care mi-ai imprimat dorința de a Te căuta, Tu, singurul Dumnezeu Adevărat, auzi rugăciunea mea.

Eu n-am viață, lumină, bucurie, înțelepciune sau putere, decât numai în Tine, Dumnezeule. Nu îndrăznesc să ridic ochii spre Tine din pricina nedreptății mele, dar Tu ai spus ucenicilor Tăi: „Tot ce veți cere cu credință la rugăciune veți primi”, și încă: „Tot ce veți cere în numele Meu, voi face”, de aceea îndrăznesc să Te chem. Curățește-mă de toată întinăciunea trupului și a sufletului și învață-mă să mă rog Ție cum se cuvine. Binecuvântează această zi pe care mi-ai dăruit-o mie, nevrednicului Tău rob. Prin puterea binecuvântării Tale învrednicește-mă în toată vremea de a vorbi și a lucra întru slava Ta cu suflet curat, cu smerenie, răbdare, dragoste, blândețe, pace, bărbăție și înțelepciune, fiind totdeauna conștient de prezența Ta.

În nemărginita Ta bunătate, Doamne, arată-mi calea voii Tale și dăruiește-mi să pășesc fără păcat sub privirea Ta. Doamne, Tu Căruia sunt descoperite inimile toate, știi de ce am nevoie. Tu cunoști orbirea și neștiința mea, Tu știi neputința mea și stricăciunea sufletului meu, și nu-Ți sunt ascunse nici durerea, nici chinul meu. De aceea Te implor ascultă-mi rugăciunea și prin Sfântul Tău Duh arată-mi calea pe care trebuie să merg și când voia mea cea viclenită mă va conduce pe alte cărări, nu mă cruța Doamne, ci mă silește înapoi la Tine. Prin puterea dragostei Tale dăruiește-mi să mă lipesc de bine. Păzește-mă de tot cuvântul și fapta aducătoare de moarte sufletului meu, de orice pornire neplăcută feței Tale și vătămătoare fratelui meu. Învață-mă ce trebuie să spun și cum trebuie să vorbesc, iar dacă voia Ta este să nu dau glas, insuflă-mi să păzesc tăcerea într-un duh de pace care să nu pricinuiască nici o întristare și nici o vătămare aproapelui meu. Întărește-mă pe calea poruncilor Tale și până la ultima mea suflare nu îngădui să mă depărtez de la lumina cuvintelor Tale, astfel încât poruncile Tale să devină unica lege a ființării mele, atât aici pe pământ, cât și în viața veșnică. Da, Doamne, Te rog ai milă de mine, cruță-mă în necazul și în suferința mea și nu ascunde mie calea mântuirii.

Multe și mărite lucruri cer Ție, Doamne, întru nechibzuința mea, dar nu uit vreodată răutatea, ticăloșia, nici josnicia mea. Ai milă de mine! Nu mă lepăda de la fața Ta din pricina îndrăznelii mele, ci mai degrabă sporește în mine această îndrăzneală și dăruiește-mi mie, celui mai rău dintre oameni, să Te iubesc după cum ai poruncit: cu toată inima mea, cu tot sufletul meu, cu toată mintea mea, cu toată puterea mea, cu toată ființa mea.

Da, Doamne, prin Duhul Tău cel Sfânt învață-mă dreapta judecată și cunoștința. Dăruiește-mi să cunosc adevărul Tău înainte de a mă coborî în mormânt. Lungește-mi viața în această lume până ce-Ți voi oferi pocăință vrednică. Nu mă smulge la jumătatea zilelor mele, nici în răstimpul când mintea mea este încă oarbă. Și când Îți va bineplăcea să pui capăt vieții mele, spune-mi ceasul morții, pentru ca să-mi pot pregăti sufletul să vină înaintea Ta. În acel ceas de temut, fii cu mine, Doamne, și dăruiește-mi bucuria mântuirii Tale. Curățește-mă de greșelile cele ascunse și de toată nedreptatea tăinuită în mine și dăruiește-mi răspuns bun înaintea scaunului Tău de Judecată.

Doamne, după mare mila Ta și după nemărginita-Ți iubire de oameni, primește-mi rugăciunea. (Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeule Sfânt și Mare, Tu Însuși învață-mă smerenia Ta. Ascultă-mi rugăciunea și miluiește-mă pe mine, păcătosul). Amin.